

SOVÍČA

ZŠ s MŠ ČAKAJOVCE
JARNÉ VYDANIE

číslo 1/2018
Školský občasník, ktorý vyjde len občas

Milí naši spolužiaci, milí naši čitatelia.

Sme tu s novým vydaním školského časopisu SOVÍČA. Od minulého vydania sa v našej školskej rodine mnoho udialo. Budeme vás o tom informovať v tomto jarnom vydaní školského časopisu. Tiež vám prinesieme informácie o niektorých významných a pamätných jarných dňoch. Nájdete tu aj niečo na oddych a pobavenie. Príjemné čítanie želajú

členovia redakcie SOVÍČA.

APRÍL

Raz je pekne, raz je zima,
čia že je to, apríl, vina?
Ja mám viny na tom málo,
slniečko sa zle vyspalo.

Zdroj: <https://najmama.aktuality.sk>

MÁJ

Prišiel máj, krásny máj,
zelená je lúka, háj.
Jarou vonia celý kraj,
ty, muzika, pekne hraj!

22.3. Svetový deň vody

Svetový deň vody je medzinárodná aktivita, ktorej myšlienka vznikla v roku 1992 na konferencii OSN o životnom prostredí a **rozvoji (UNCED)** v Rio de Janeiru. Každoročne tento deň pripadá na **22. marca**.

Témou Svetového dňa vody je: „**Čistá voda pre zdravý svet**“. Faktom je, že asi 1,1 miliardy ľudí je odkázaných na zdroje pitnej vody, ktoré nie sú zdravotne bezpečné.

Voda je základom života na Zemi. Kvalita života priamo súvisí s kvalitou vody. Dobrá kvalita vody podporuje zdravý ekosystém, čo vedie aj k zlepšeniu podmienok ľudského života. Napríklad ochorenia z vody spôsobujú ešte stále smrť viac ako 1,5 milióna detí ročne.

Kvalitu vodných zdrojov je čoraz viac ohrozená znečisťujúcimi látkami. Ľudská aktivita posledných 50 rokov je zodpovedná za bezprecedentné znečistenie vodných zdrojov. Každý deň sa do svetových vôd dostáva 2 mil. ton odpadov a odpadových vôd.

Každý rok sa celosvetovo vyprodukuje 1500 km³ odpadových vôd. Odpady a odpadové vody môžu byť opätovne efektívne využité pre energetiku a zavlažovanie, ale zvyčajne to tak nie je. V rozvojových krajinách sa 80 % množstva všetkých odpadov vypúšťa ako neupravených, a to z dôvodu nedostatku právnych predpisov a financií.

Rastúci počet obyvateľov, priemyselný rast, vytváranie nových zdrojov znečistenia a zvýšený dopyt po čistej vode navzájom súvisia. Klimatické zmeny, ako sú časté alebo dlhotrvajúce záplavy a suchá, majú veľký vplyv na kvalitu vody, a tiež sú zdrojom znečistenia. Nárast ľudskej populácie, ako aj nárast produkcie a spotreby vedú k zvýšeniu priemyselných procesov, baníctva, poľnohospodárstva a urbanizácie, čo má za následok uvoľňovanie ťažkých kovov, rádioaktívnych prvkov, organických toxínov a liekov do životného prostredia.

Preto všetci musia prijať vhodné a primerané opatrenia, aby sa zabránilo znečisteniu. Je potrebné zapojiť do procesu ochrany vôd všetkých od jednotlivcov, miestnych komunít, až po medzinárodné organizácie, mimovládne a občianske spoločnosti.

VŠETKO NAJLEPŠIE KU DŇU UČITEĽOV

*"Človek sa môže stať človekom len pomocou výchovy,
nie je ničím, iba tým, čím ho robí výchova."*

J. A. Komenský

Svetový deň učiteľov bol vyhlásený organizáciou UNESCO v roku 1994 ako pripomienka Charty učiteľov, odporúčania o postavení učiteľov. Podľa UNESCO sa Svetový deň učiteľov má stať v istom zmysle svedectvom, že prínos pedagógov vo vzdelávacom procese a pre rozvoj spoločnosti je dôležitý. Práve to treba v každej spoločnosti viac pochopiť, uznať a doceniť. Učiteľ popri tom, že odovzdáva znalosti, sa podieľa na výchove novej generácie ľudí. Neblahým javom v ostatných rokoch však je, že sa v mnohých štátoch sveta učiteľia stávajú terčom útokov zo strany žiakov či ich rodičov

Na Slovensku sa Deň učiteľov, slávi **28. marca** ako spomienka na narodenie Jana Amosa Komenského, českého pedagóga, filozofa, spisovateľa a teológa. J. A. Komenský sa svojím dielom, názormi a pedagogickou činnosťou zaradil medzi najvýznamnejšie osobnosti svetovej pedagogiky. V mnohom predstihol svoju dobu - presadzoval povinnú školskú dochádzku pre každé dieťa bez ohľadu na jeho intelekt alebo sociálne pomery, vypracoval systém pedagogiky ako vedy a mnohé jeho vyjadrenia, ako „opakovanie je matkou múdrosti“ či „škola hrou“, zľudovali.

Deň učiteľov sa v Československu začal oslavovať v roku 1955 rozhodnutím vtedajšej Československej vlády a mal byť morálnym ocenením ich práce.

Báseň pre pani učiteľku

Posledný deň v prvej triede.

*Veľa sme sa naučili,
stojíme tu v tejto chvíli
plní lásky, plní vďaky
ako rozkvitnuté maky,
aby sme vám povedali,
ako sme vás radi mali,
že váš úsmev, vaše slová,
ktorými ste vždy a znova
roztvárali naše oči
ako kvety na úbočí.*

*Za to všetko, čo už vieme,
s láskou vám dnes ďakujeme.*

O tej láske všetkých detí. Zdroj - internet

Už tradične mesiac marec spájame nielen s príchodom jari, ale i mesiacom knihy. Kniha najväčší priateľ človeka, od vynálezu kníhtlače, patrí medzi neodmysliteľných spoločníkov mladých či starých. Prečo si **Mesiac knihy** pripomíname práve v marci?

Marec sa ako mesiac knihy oslavuje už dlhé desiatky rokov. Konkrétne je to už od roku 1955, kedy ho v bývalom Československu vyhlásili na počesť Mateja Hrebendu Hačavského. Cieľ bol naozaj jednoduchý – chceli tak podporiť záujem o knihy. Práve spomínaný Hačavský je s marcom spojený i inak. V tento mesiac sa narodil i zomrel. Bol to šíriteľ slovenskej a českej knihy a knižnej kultúry. Aj keď bol slepý, jeho hendikep mu nijako nebránil v jeho vášni – zbieraní kníh. Do mesiaca knihy zapadol aj **Týždeň slovenských knižníc**.

Pravidelne sa organizuje posledný týždeň v mesiaci a vyhlásila ho Slovenská asociácia knižníc v roku 1999.

Žiaľ, čím ďalej tým viac mladých ľudí zanedbáva beletriu a radšej využívajú internet, alebo sa neprítomne pozerajú na televíznu obrazovku. Je to krok dozadu, lebo nastáva nenávratné vzdiaľovanie sa od kníh a absolútne zameriavanie pozornosti na bezhodnotné programy a vysielania v televízii.

Následkom je postupné znižovanie inteligencie a skreslený obraz skutočnosti. Kvôli vyššej sledovanosti nám ukazujú scény, ktoré sú veľmi expresívne až absurdné, vôbec neodrážajú skutočnosť. Poklesol záujem o knihy a s tým aj návštevnosť knižníc. V dnešnej dobe sa dá čoraz menej s niekým porozprávať o dobrej knihe, lebo rovesníci, ale i postarší, dávajú prednosť vysielaným programom. Je to preto, že nemusia nad tým rozmýšľať, či uvažovať ako by to robili nad knihami.

*Čítať bez rozmýšľania
je ako jesť bez
vychutnávania.*

(Edmund Burke)

*Kniha je kľúčom do
čarovného sveta
fantázie*

ČO NOVÉ V NAŠEJ ŠKOLE

V druhom polroku školského roka sa uskutočnilo mnoho zaujímavých udalostí a aktivít.

Pripomenieme vám niektoré – tie najzaujímavejšie.

Najväčšou udalosťou bolo:

OTVORENIE JAZYKOVEJ UČEBNE – JAZYKOVÉ LABORATÓRIUM, 20. 2. 2018

V čakajovskej škole sa učíme cudzí jazyk už od prvej triedy. Konkrétne anglický jazyk, s ktorým sa oboznamujú už deti v našej škôlke. V šiestom ročníku sa zoznamujeme s prvými slovíčkami z druhého cudzieho jazyka - nemčiny.

Preto v tento deň 20. februára bola na škole, za účasti pána starostu Greguša, otvorená špeciálna jazyková učebňa nazývaná tiež jazykové laboratórium.

Trieda je moderná, vybavená najvyspelejšími výučbovými technológiami, ako je interaktívny dotykový monitor, magneticko-keramická tabuľa, priestorový ozvučovací systém, počítače s výukovým softvérom, nástenné tabule a karty, zbierka interaktívnych pomôcok a malá anglická knižnica. Sú tu nové lavice, svetlá podlaha a žalúzie, ktoré chránia nás aj počítačovú techniku pred jarným ostrým slniečkom. Učebňa, aj učenie v nej, sa nám veľmi páčia. Učíme sa čítať, písať a správne vyslovovať pomocou hier a súťaží.

Projekt učebne anglického jazyka bol financovaný z príspevku fondu SZP, ktorý získala škola za rok 2018, z príspevku občianske združenie Čakajovské sovičky a spolufinancovaný okresným úradom v Čakajovciach.

ČO NOVÉ V NAŠEJ ŠKOLE

15. 2. 2018 – SME NÁVŠTÍVILI MÚZEUM HOLOKAUSTU V SEREDI

Dozvedeli sme sa, že múzeum holokaustu v Seredi vzniklo v priestoroch bývalého pracovného a koncentračného tábora v Seredi, ktoré predstavuje autentické miesto viažuce sa k tragickému obdobiu riešenia židovskej otázky na Slovensku počas druhej svetovej vojny. V múzeu sú vystavené dobové dokumenty, fotografie a predmety súvisiace s prenasledovaním Židov na území Slovenska. Jedným z vystavených exponátov je dobytčí vagón, v ktorom deportovali Židov do koncentračného tábora Auschwitz. Múzeum zároveň slúži aj ako pamätník zavraždeným Židom zo Slovenska, pričom len táborom v Seredi ich prešlo približne 16 000, z ktorých bola väčšina zavraždená počas holokaustu.

SLOVENSKÉ
NÁRODNÉ
MÚZEUM

ČO NOVÉ V NAŠEJ ŠKOLE

13. – 16. 3. 2018 - CELOŠKOLSKÝ KORČULIARSKY VÝCVIK

Ako každý rok aj tento rok sme na týždeň vymenili učebnice a zošity za korčule. Brádzili sme ľadovú plochu zimného štadióna v Nitre. Pomocou inštruktorov a našich vyučujúcich sme skúšali prvé výkony na ľade. Tí zdatnejší už aj niektoré zložitejšie korčuliarske prvky. Bolo fajn. Škoda, že to tak rýchlo preletelo.

21.3 2018 – DIVADLO KAROLA SPIŠÁKA V NITRE

V deň, keď naši spolužiaci – deviataci skladali svoju prvú vedomostnú skúšku z matematiky a slovenského jazyka – monitor 9, my ostatní sme navštívili divadelné predstavenie. V nitrianskom divadle Karola Spišáka sme sledovali predstavenie „Kráska a zvierka“. Po predstavení bola chvíľa na občerstvenie v galérii Mlyny. Až na meškajúci vlak späť do Čakajoviec to bol veľmi vydarený školský deň. Dúfame, že aj našim deviatakom sa darilo dobre a vydarené budú aj výsledky z monitoru.

22. 3. 2018 – NOVÉ VYSIELANIE ŠKOLSKEJ TELEVÍZIE.

V tento deň sme obnovili tradíciu školského televízneho vysielania. Školské TV-vysielanie nás informuje o novinkách v škole, pripravovaných akciách, úspechoch našich spolužiakov a celkove o živote v našej škole. Tieto informácie nám budú poskytovať naše spolužiačky – redaktorky, Peťa Magátová a Emka Madová. Prvé tohtoročné vysielanie a ďalšie nasledujúce si môžete pozrieť na našej web. stránke školy, www.zscakajovce.edu.sk

28.3. 2018 – VEĽKONOČNÉ TVORIVÉ DIELNE

Tak ako po minulé roky, aj teraz, sa zišli malí aj veľkí žiaci spolu s rodičmi a učiteľmi na veľkonočných tvorivých dielňach. Každý rok si pripomíname atmosféru blížiacich sa veľkonočných sviatkov výrobou ozdobných predmetov, maľovaných vajíčok a pletením korbáčov.

A BONUS NA ZÁVER: NESKÚŠAČIK

NESKÚŠAČIK

Prosím, ospravedlňte moju nepripravenosť na hodinu.

Zabavme sa spolu

Jedného dňa sa pýta dcéra mamičky:

„Mami, prečo máš niektoré vlasy biele?“

„To je z Tvojho hnevania. Vždy, keď niečo vyvedieš, zbelie mi jeden vlas.“

„A mami, prečo má stará mama bielu celú hlavu?“

„Čo robíš, Peťo?“

„Celkom nič, Feri.“

„Tak to Ti prídem popoludní pomôcť.“

„Vladko, zhasol si svetlo v detskej izbe?“ Pýta sa mamička.

„Samozrejme, mami.“

Vypínač som stisol radšej dvakrát – pre istotu..

„ V škole sa učiteľka vypytuje prváka:

- Máš nejaké ťažkosti s ušami?

- Áno.

- Zle počuješ?

- Nie, ale zavadzajú pri obliekaní.

„Ako to, že si dostal z matematiky päťku?“ - pýta sa otec Ferka.

„No, keď učiteľ nemal ...(tajnička – 6 písmen).“

S	T	A	R	O	S	Ť	D	A
T	A	T	E	V	Y	K	D	R
U	O	P	A	Ť	K	A	O	A
R	Ň	T	M	S	R	L	H	T
Í	E	S	K	O	B	A	A	U
C	M	L	P	L	K	M	D	D
E	E	B	E	Z	A	Á	N	E
P	R	A	M	Z	O	R	É	R

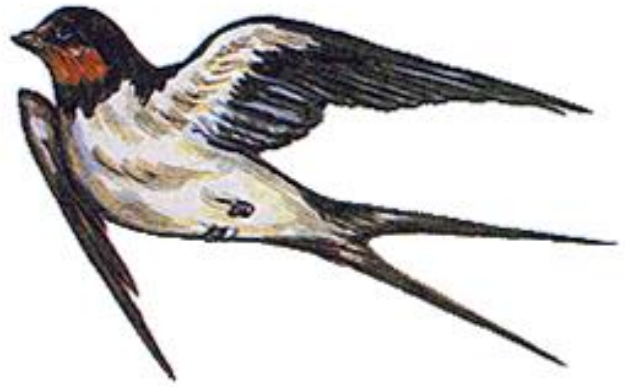
DOHAD – KALAMÁR – KOMPAS – KYVETA – PORADA – REDUTA – REMEŇ – ROZMAR – SKLEP – SKOBA
– STAROŠŤ – SVATEC – TURÍCE – VKLAD – ZAMAT – ZELER – ZLOŠŤ.

Vytvorili naši spolužiaci

JAR

Na jar začínajú kvitnúť kvety,
Zima opúšťa všetky svety.
Zvieratá sa prebúdzajú
a ľudia sa usmievajú.
Na jar je sviatkov veľa,
až kým neprejde jar celá.
Veľká noc je sviatok dobrý,
každý z nás má doma hody.
Veľkonočný pondelok,
je plný našich spomienok.
Sedíme my doma, tešíme sa znova.
Tak sa končí naša báseň,
na budúcu jar uvidíme sa zase.

Umelecké vlohы ukázal náš spolužiak

Kristián Mesiarkin 8.r. - Portrét

Vlčík Krištof

Za siedmimi horami a siedmimi dolinami žili tri kozliatka s mamou Milkou. Jedného dňa, keď sa prechádzali po lúke, stretli malého vlčíka.

- Ahojte, môžem sa s vami hrať?
- Áno, áno.

Kozliatka sa potešili, až im mašličky nadskočili, a hneď sa začali hrať na schovávačku. Keď mama Milka zbadala, že sa s jej kozliatkami hrá vlk, rýchlo ich pochytila a utekala s nimi domov. Vlčík sa ani nerozlúčil, ani nezahral. Bolo mu to ľúto a tak sa pustil za nimi. Odrazu dorazil k labyrintu z kríkov.

- Kadiaľ pôjdem? - spýtal sa sám seba.
- Pôjdem doľava, lebo som ľavák!

Blúdil zarastenými cestičkami labyrintu, veľmi sa unavil, a tak sa rozhodol, že si trochu oddýchne. Ledva si sadol, už aj zaspal. Keď sa zobudil, bol plný energie a hneď sa pobral ďalej. Po chvíli sa zamotal do pichľavých kríkov a keď sa z nich konečne vydriapal, ocitol sa pred tehlovým domčekom s červenou strieškou. Od radosti sa rozbehol a bum! Narazil do dverí. Mama Milka otvorila a uvidela doškriabaného, ale natešeného vlčíka. Prišlo jej ho ľúto a tak ho vpustila dnu. Keď ho kozliatka uvideli, boli smutné aj šťastné. Šťastné preto, že ho vidia a smutné, lebo bol celý zničený.

- Ako sa voláš, vlčík?
- Krištof.
- Ja som Ruženka! - vykričlo kozliatko s ružovou mašľou.
- A ja Violka! - tešila sa kozička s fialovou mašličkou.
- Ja sa volám Zlatka! - dodala posledná sestrička.
- Máte pekné mená!

Kozliatka sa s vlčíkom hrali až do večera. Mama Milka im natrela chlieb s medom a už sa chystali večerať, keď tu zrazu buch-buch na vráta.

- Aú, aú, - ozvalo sa spoza dverí.

Mama Milka aj kozliatka sa veľmi preľakli, ale Krištof ich upokojoval.

- Nebojte sa! To je moja mamička!

Ale koza sa veľmi bála o svoje deti a nechcela otvoriť.

- Krištof, Krištof, si tam? - kričala vlčíkova mama a neprestávala trepať na dvere.
- Neboj sa, mamička, som v poriadku! Našiel som si skvelé kamarátky. Sľúb, že im neublížiš, lebo inak neotvorí dvere!

Chvíľu bolo ticho, ale vlčica nakoniec prisľúbila, že sa jej nemusia báť. Napokon sa aj mama koza dala prehovoriť a otvorila dvere.

Krištof sa s kozliatkami rozlúčil a sľúbil, že príde aj na druhý deň. Pravda, ak ho mamička pustí. Keď obe mamy videli pohľady svojich deťúreniec, nedokázali im povedať nie. A tak sa kozliatkam opäť rozkývali mašličky od radosti - ružová, fialová aj zlatá.

Lenka Paulovičová – 7.ročník

